

er blevet antydet. For de Medlemmer, hvem det kunde interessere, skal jeg tillade mig til den ærede Formand at overlevere en grafisk Fremstilling, hvorfra det kan ses, hvad der er gjort, hvor Meget der er gjort, og hvorledes Arbejderne ere standsede ved de omtalte Vandløb, hvis Tilstedeværelse det ærede Medlem benægter. Skjøndt det ærede Medlem benægter, at det er en vandet Egn, kan er kommen fra, vil han af Kortet, hvor ethvert Vandløb, enhver Grøft er noteret, kunne overbevise sig om, hvor overordentlig mange og netop betydelige Vandløb der findes i den paagældende Egn. Jeg vil endnu gjøre en Bemærkning over for det ærede Medlem for ikke at blive misforstaaet. Det er slet ikke mit Resonnement, at den Omstændighed, at der her er Tale om en dansk Entrepreneur, skal medføre, at man behandler ham efter andre enten strengere eller mildere Grundsætninger end enhver Anden, thi man skal behandle enhver Entrepreneur enhver Medkontrahent ikke alene retfærdig, men billig, men jeg vil gjøre opmærksom paa, at vi, efter at danske Entreprenører have begyndt at tage Jernbaneanlægene i deres Haand, have faaet disse udførte saa billig som intet andet Sted. Vi have selv under dyre Tider og vanskelige Forhold faaet vore Jernbanearbejder udførte ganske overordentlig billig, og vi skulle ikke jage vore danske Jernbanearbejdere bort ved at behandle dem utidig strengt, fordi der har fundet Skuffelse Sted med Hensyn til den Tid, hvori en vis Del af Befolkningen har ventet en vis Bane aabnet. Dette maa vi vogte os for; thi vi vilde senere komme til dyrt at betale den Strengthed, hvortil vi havde ladet os henrive under et Hensyn til de Krav og de Beklagelser, vi med Grund høre fra den Del af Befolkningen, som Entreprenørerne have skuffet. Jeg kan ikke modsigte, hvad ærede Medlemmer der fra Egnen sige om Entreprenørernes Optraeden, det foreligger ikke til Bedømmelse i Diebliffet. Jeg har kun sagt, at det, naar det Diebliff kommer, da dette Spørgsmaal vil blive taget under Overveelse, vil være rigtigt — og det vil ogsaa ske — at man ikke blot tager deres juridiske, strenge Forpligtelse fast i Diesyn, at man ikke blot tager dette under Overveelse og lægger særlig Vægt paa Fristens Overholdelse, men at man selvølgelig ogsaa maa tage den Række af Hensyn, som jeg har nævnt, medens der jo muligvis ogsaa kan paaberaabes andre Hensyn i modsat Retning. Det vilde være meget uflogt i Diebliffet at udtale sig om, hvad man vil gjøre til en Tid, som ligger frem i Tiden, da man endnu ikke kan overse, hvor store Kontraktbrudene ville blive fra Kontrahenternes Side.

Maberg: Da det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (H. Nielsen) i den Maade, hvorpaa han har refereret mine Udtalelser angaaende de jydskke Jernbaneanlæg ved Finantslovens 3die Behandling i Rigsdagens sidste Sam-

ling har gjort sig skyldig i en Misforstaaelse, skal jeg tillade mig at gjøre en Berigtigelse dertil. Naar det ærede Medlem saaledes har udtalt, at jeg skulde have udtalt mig tilbidsfuldt med Hensyn til Fuldsjælfen af disse Jernbaneanlæg, da forholder det sig ikke saaledes. Jeg udtalte den Gang, at, da man med Hensyn til Banestækningen mellem Ringstøbing og Varde var gaaet ind paa en Forlængelse af Tidsfristen indtil dette Aars Udgang, og da efter min Mening de vestjydskke Jernbaner ikke vilde have nogen synderlig Betydning, før det hele Jernbaneanlæg er fuldført, og da der desuden allerede den Gang var stor Sandsynlighed — ja, en til Visshed grændsende Sandsynlighed — for, at de øvrige Strækninger af disse Baner ikke vilde kunne blive færdige til 1ste Juli dette Aar, som var den Tid, Kontrakten tilføjede, saa vilde jeg finde mig tilfredsstillt, naar Entreprenørerne kunde skaffe Sikkerhed for eller vilde se sig i Stand til at faae hele Anlægget fuldført saaledes, at hele Vest- og Sydbanen kunde tages i Drift inden dette Aars Udgang. Det er mine Udtalelser; de ville findes i Folketings-tidenden for 1873—74, Sp. 1643 ff. Jeg har hverken udtalt Tillid eller Mistillid til Entreprenørerne, men udtalte, at jeg for mit Vedkommende vilde finde mig tilfreds, naar den vestjydskke Jernbane kunde være fuldført til den af mig nævnte Tid, nemlig inden dette Aars Udgang. Det troede jeg kunde have ladet sig gjøre, og jeg tror endnu, at, naar Entreprenørerne havde sat tilbørlig Kraft derpaa, kunde Arbeidet være fuldført til den Tid. Efter den Fremstilling, de selv gave af disse Arbejders Fremme den Gang, og efter det, de troede at kunne præstere, havde man visse- lig Ret til at tro, at de vare i Stand til at faae Arbeidet udført til den Tid, jeg har nævnt. Jeg er enig med de ærede Forespørgere i at beklage, at disse Tidsfrister i en saa utilbørlig Grad ere overstredne. Det er ogsaa min Mening, at der fra Entreprenørernes Side er viist Forsømmelighed med Hensyn til den Maade, hvorpaa de have ladet disse Arbejder udføre; de kunde vist uden store Vanskeligheder, hvis de havde sat den tilbørlige Kraft derpaa, været i Stand til at faae Arbejderne fuldførte, i det Mindste inden for en vis rimelig Tidsgrændse, hvad der nu desværre ingen Udfigter er til; derimod kan jeg ikke være enig i at sælde en bestemt Dom over Noget for Diebliffet eller om, hos hvem Skylden nu virkelig ligger, om enten hos Regjeringen eller hos Entreprenørerne. Det forekommer mig, at det er Noget, man maa overlade til den Tid, da der foreligger nogle Oplysninger om, hos hvem Skylden ligger. For mig staar det saaledes, at for Tiden synes Entreprenørerne at have den største Skyld; hvis der senere fremkommer Andet, som kan godtgjøre, at ogsaa Regjeringen har væsentlig Andel deri, saa er det sin Sag, men for Diebliffet i det Mindste staar det ikke klart for mig. Dette er